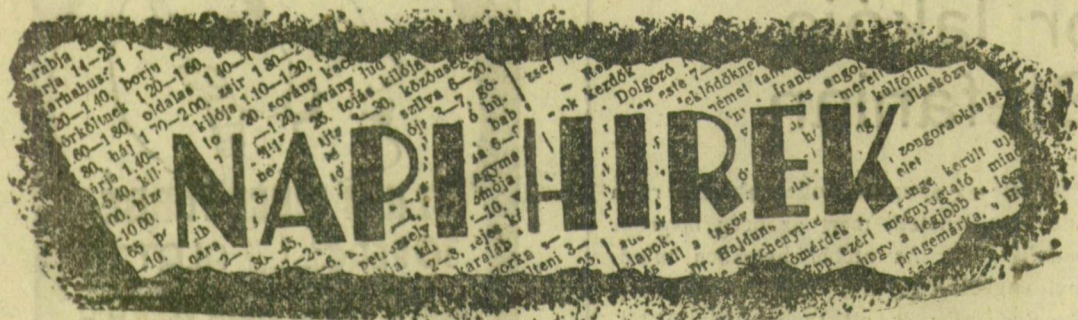

Meleg sváici nadrágot, kombinét, pulovert, PAULUSZNÁL keztűt sib téli árut rendkívül olcsó áron vásárolhat

Kárász ucca.

SZEGED I. 4.

— A csongrádmezei alispánválasztás. Január 8-ára, szombatra hívták össze Csongrád-megye törvényhatóságát, hogy megválasszák a megye új alispánját. Dr. Csörgő Károly alispán nyugalombavonulása óta állandóan folytak a megbeszélések a megye közéletében, hogy előkészítsék a választást. Megbízható helyről származó értesülésünk szerint két komoly jelöltje van az alispáni széknak, a vármegyei közigazgatás két régi, ismert tényezője: dr. Dósa István dorozsmai főszolgabíró és dr. Dobay Andor vármegyei főjegyző. Dr. Dósa István hosszú évtizedek óta fejt ki nagy körültekintéssel és széleskörű felkészültséggel eredményes munkásságot, amellyel sok hívet szerzett maga részére nemcsak Dorozsmán, de a megye más közületeiben is. Hosszu közszolgálati pályáját méltóan koronázná be alispánvá váló megválasztása, még néhány éve van hátra, amely alatt tapasztalataival és tudásával értékes működést fejtethet ki a vármegye élén. Dr. Dobay Andor főjegyző a másik jelöltje a tisztségnek, hívei azzal is korteskednek a sok hívvé rendelkező dr. Dósa István ellen, hogy a főszolgabíró csak néhány évet tölthetne az alispáni széknél. Nagy érdeklődés előzi meg a szombati választást, előreláthatólag Dósa Istvánt választják meg dr. Csörgő Károly örökébe, akit hívei a megye egész területéről támogatnak.

— Dr. Cserzy István miniszteri titkár. A kormányzó január elsejével a miniszteri titkári címet és jellegzetes adományozta dr. Cserzy Istvánnak, dr. Cserzy Mihály kamarai titkár és Cserzy Béla hírlapíró fivérének, a fedhetetlen emlékü Homok fiának. Dr. Cserzy István pályáját Szegeden kezdte mint kamarai titkár, innen került a belügyminisztériumba, ahol először a számvevőszék nyert beosztást, tehetségére hamarosan felfigyeltek, fontos megbízásokat kapott, a városok költségvetésének előadója lett, kinevezték Makó és más városok pénzügyi ellenőrévé. Cserzy István tanulmányait tovább folytatta, államtitkártették a fogalmazói karba és aránylag rövid pályafutás után érte most a kormányzói kinevezés. Cserzy István dr. előléptetése Szegeden őszinte örömet keltett.

— Egyetemes imahét a reformátusoknál. Egyetemes imahetet tartanak a szegedi református templomban. Ezt az imahetet közel 100 esztendeje tartják mindazok a keresztyén egyházak, felekezetek és közösségek, amelyek a Krisztusban való egység lelkét vallják és vállalják. Minden nap délután 5 órai kezdettel a templomban, este fél 8 órai kezdettel pedig a gyülekezeti teremben tartják az imaórákat, amelyekre Szeged minden keresztyén polgárát szeretettel hívja és várja a rendezőség. Az egyes összejöveteleken az alábbi kérdésekről lesz szó: hálaadás és könyörgés; az egyetemes egyház; a nemzetek; a külmiszió; család és iskola; zsidó miszió.

— Eljegyzés. Kakas Ilonka urleányt eljegyezte Tombácz István kereskedő Szeged.

— Kinevezés. Budapestről jelentik: A kormányzó a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére Straub Ferenc szegedi tanítóképző intézeti rendes tanárnak, a tanítóképző intézeti igazgatói címet adományozta.

— A Szegedi Közüti Villamos Vasút közli, hogy az 1937. évi villamosszabadjegyek érvényét január 31-ig meghosszabbította.

— Emésztési nehézségek, bélrenyheség, gyomorfájás, májduzzadás, ingerlékenység és álmatlanság esetén az emésztőcsatornát reggel felkeléskor egy pohár természetes „Ferenc József” keserűvíz alaposan kitisztítja, fertőtleníti a gyomrot és a beleket, a vérkeringést helyes útra tereli és felfrissíti az egész szervezetet. Kérdezze meg orvosát.

—o—

Hétfőn vitézzé avatták Silley Antal tábornokot, a szegedi gyalogsági parancsnokot

Szép ünnepség folyt le hétfőn délelőtt a szegedi vegyesdandárparancsnokság helyiségében: vitéz Silley Antal tábornokot, a szegedi 1. gyalogsági parancsnokot vitézzé avatták. Az avatáson megjelentek az 5. vegyesdandárparancsnokság és a 9. gyalogezred összes tisztjei, akiknek jelenlétében vitéz Szendrey László alezredes, vitézi székkapitány, vette ki a vitézi esküt Silley tábornoktól. Majd a vitézi szék felkérésére vitéz nagysemecei Mérey László vezénylőtábornok, vegyesdandárparancsnok Silley Antal tábornokot vitézzé avatta.

— Az ünnep első munkanapján munkát ünnepelünk e vitézi avatással, — mondotta Mérey tábornok. A továbbiakban rámutatott a vitéz jogaira, de egyben kötelességeire is, békében és háborúban egyaránt. Párhuzamot vont a vitézi és más rendű és rangú megkülönböztetők között és rámutatott arra, hogy a vitéz a véres csatamezők borzalmain keresztül érdemelte ki azt, hogy vitézzé legyen. A szép ünnepség a Hiszekegy elmondásával ért véget.

A KÁRTYÁZÓ SZEGED

DÉLMAGYARORSZÁG
AJANDÉKKÖNYVE

Harmadik nap

Lassankint kiderül, hogy ezen az éjszakán sem történik semmi varázslat. A percek épen olyan tempóban csöppennek bele a végtelen idő óceánjába, mint máskor. Nem mozognak gyorsabban a mutatók sem, az éjszaka kristályos sötétségét nem szaggatják meg rejtélyes villámlások, még a szívünk sem verne sebesebben a szokottnál, ha ősi szokásnak hódolva nem adagolnánk megfelelő mennyiségű alkoholt mámorra a számára.

A borzongva várt pillanat elérkezik — a várakozás feszültsége ünnepi, várakozó csendet teremt —, aztán közömbösen, unottan továbbúszik és az emberek elszontyolódva látják, hogy — nem történt semmi. Ilyenkor zavarba jön mindenki, csalódást éreznek a virrasztók, akik az új esztendő megszületésének pillanatában csodálatos változások jeleit várták, aztán bánatukban összekoccintják poharaikat és nagyon gyorsan másnak kívánják mindazt a szépet és jót, amit titokban önmaguknak kívántak.

A pillanat egyetlen ezredrészéig felgyullad a mámoroszmáj koponyákban a józan világosság kiábrándító fénye, aztán ismét összezavarodik minden és elmerül a hajrás zenében.

Másnap délután fáj a fejünk, száraz a torkunk, szájunk ízét pedig megsavanyítja laposra szikkadt bugyellárásunk.

Kötyögősen ténfergünk harmadnap a fagyos uccákon, vagy bujunk a kályhák mellett, fizikailag érezzük, hogy néha mégis valósággá válik a mondás: megáll az eszünk: Mintha minden érzékszervünk megbénult volna. Nem látunk, nem hallunk, nem érzékelünk semmit. Nem érezzük az idő múlását és nem élvezzük azt az áhított tompultságot sem, amely néhány órára megszabadít bennünket a mindennapok — és minden nap egyformán szürke hétköznapi gondjait, tragédiáit.

Negyednap pedig ijedten döbbenünk az igazságra, hogy már javában benne járunk az új esztendőben, amely semmiben sem különbözik a régitől. Jön a postás, már nem kíván boldog új évet, ellenben szokott mozdulatával nyújtja át a fizetésre serkentő ügyvédi felszólítást. Jön a kézbesítő, kezünkbe nyomja az idézőt a törvény elé. Jön a végrehajtó és lefoglalja aszálunkat. Jön a gázgyár embere és kikapcsolja a villanyórákat.

Már három nap elmúlt ebből a remegve várt új esztendőből és amikor kalendárium-arcába bámulunk, csodálkozva látjuk, hogy a háromnapos kisded arcát vén ráncok hálózák be, haja sárgás-fehér, mindkét hóna alatt pedig nyílt mankót szorongat: egyetlen komoly, reális örökséget, amely elődjétől maradt rá és azzal vánszorog tovább a maga kietlen útján unottan, közömbösen, reménytelenül.

—o—

x Ha sajtot vesz, ügyeljen a Staufer névre!

— Leendő anyák, akiknek különös gonddal kell arra ügyelniük, hogy bélműködésük rendben legyen, ezen célt úgy érhetik el, ha reggel éhgyomorra egy kis pohár természetes „Ferenc József” keserűvizet isznak. Kérdezze meg orvosát.